

ת"פ 62295/10/13 - מדינת ישראל נגד ישראל טליאז

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 62295-10-13 מדינת ישראל נ' טליאז
16 מרץ 2016

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

ישראל טליאז

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נוח רחאל

הנאשם עו"ד אברהם מוסקוביץ (מטעם הסנגוריה הציבורית)

גזר דין

מבוא

1. מעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, עולה כי בתאריך 8/9/13, סמוך לשעה 15:30, באיזור מקום מגורי הנאשם ואשר אלבו (להלן: "המתלונן") ברחוב שטרית בטבריה, על רקע אי שביעות רצון של הנאשם ממיקום חניית רכב המתלונן, תקף הנאשם את המתלונן בהכותו- באמצעות קרש עץ, באיזור ראשו של המתלונן תוך שהמתלונן נופל ארצה והנאשם ממשיך וחובט בקרש העץ, מכה ובוועט בגופו של המתלונן. כתוצאה מהתקיפה האמורה נגרמו למתלונן חבלות בהן: חבלת ראש באיזור אוקציפטלי שמאלי, חבלה באיזור בית החזה וצלעות משמאל, חבלות בזרוע שמאל, שורש וכף יד שמאל. נפיחות ורגישות באיזור צוואר- עורף.

2. משכפר הנאשם בעובדות כתב האישום, ולאחר שמיעת הראיות בתיק שהתנהלו על פני מספר רב של ישיבות, ניתנה ביום 20.01.2016 הכרעת דין בעניינו ובמסגרתה הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

בעיקרי הכרעת הדין נרשם כי לאחר שמיעת עדויות עדי התביעה ועדי ההגנה, עיון בהודעותיהם במשטרה ובמסמכים שהוגשו מצאתי להעדיף את גרסתו של המתלונן על פני גרסת הנאשם. כן קבעתי כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם אכן תקף את המתלונן וגרם לו חבלות של ממש כמפורט בכתב האישום לעיל. כמו כן מצאתי כי לא התקיים מחדל חקירתי בעת חקירת המקרה על ידי המשטרה ואין עומדת לזכות הנאשם טענת הגנה עצמית. מכאן מצאתי להרשיע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בדין.

3. ביום 31.01.2016 טענו הצדדים לעונש. במעמד הדיון הורה בית המשפט כי תוגש בעניינו של הנאשם חוות דעת הממונה על עבודות השירות, וזאת תוך שבית המשפט מציין, כי טרם גיבש עמדתו לעניין העונש הראוי בתיק זה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

חוות הדעת הוגשה ביום 01.03.2016.

מחוות הדעת עולה כי הנאשם נבדק ונמצא כשיר לבצע עבודות שירות.

טענות הצדדים:

טיעוני ב"כ המאשימה :

3. המאשימה טוענת כי הנאשם הורשע לאחר שבית המשפט שמע את הראיות והנאשם ניצל את זכותו המלאה לשמיעת כל הראיות.

מדובר בתיק שתחילתו בשנת 2013, העבירות שמיוחסות לנאשם בכתב האישום בוצעו בחודש 09/2013 וכתב האישום הוגש חודש לאחר מכן.

ביחס לטענת חלוף הזמן, טען ב"כ המאשימה כי כתב האישום הוגש מייד לאחר ביצוע העבירות וההליך התמשך למעלה משנתיים לאור התנהלותו של הנאשם בבחירתו לשמוע את כל העדים, זאת לאחר שחזר מהודאתו בגלגולו הראשון של התיק בפני כב' השופט פורת כתוארו אז.

ב"כ המאשימה הציג לבית המשפט את רשימת מספר הדיונים שהתקיימו בתיק, 8 ישיבות הוכחות, מספר רב של הקראות ודיונים נוספים.

לטענת ב"כ המאשימה, אומנם לא ניתן לזקוף לרעתו של הנאשם את העובדה שבחר לנהל ולשמוע את כל

התיק, אך יחד עם זאת לא ניתן להתחשב בכך לקולתו. מלבד שמיעת המתלוננים, הנאשם בחר לזמן עדים שלא הועילו להוכחת חפותו, בין היתר עד התביעה מספר 9, המנהל הטכני של עיריית טבריה, באמצעותו הוגש מסמך טכני וכן השוטר קובי אסידו, שלא נשאל בחקירתו הנגדית שאלות מהותיות והוזמן לבית המשפט בשלושה מועדים שונים.

ב"כ המאשימה טען כי לחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2005 בגין אלימות כלפי בת זוג (ת/19).

הערכים המוגנים בעבירה בהם חטא הנאשם הינם הגנה על שלמות גופו של הנאשם, הגנה על הפרט שגופו לא ייפגע.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי החברה הפכה בשנים האחרונות לחברה אלימה, כאשר החברה רואה לנכון לפתור מחלוקות באמצעים אלימים. אלימות זו הפכה למכת מדינה, אשר במסגרתה באזרחים רבים מוטלים מומים במקרה הטוב ובמקרה הרע האלימות מסתיימת בקיפוח חייהם של קורבנות העבירה.

הדרך להדביר מגיפה זו אינה בדרך של נקיטה ברטוריקה אשר אינה מגובה במעשים, אין די עוד בקול אשר יצא מבית המשפט שיזהיר את הנאשמים בפועל ובכוח, אלא יש צורך בהשתתפות ענישה קונקרטיה ומכאיבה בדמות עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בהקשר זה הפנה לפסיקת בית המשפט העליון במסגרת תיק 3868/09 מדינת ישראל נ' חסן בגין אמירות בדבר חומרת עבירות אלימות.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה בעבירה זו נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל של עד 10 חודשים. מדובר בעבירה רחבה בהיקפה בפרט כאשר מדובר במכאוב למתלונן וכאשר נגרמות חבלות גופניות של ממש, כפי שמתואר בכתב האישום, שנעשו בעזרת קרש עץ וגרמו למתלונן חבלה בראש, חבלה באזור בית החזה, חבלה בזרועות, בשורש כף היד ונפיחות ורגישות בצוואר ובעורף.

לגישת המאשימה, כאשר בוחר הנאשם להשתמש בכלי תקיפה ונגרמו למתלונן חבלות ממשיות, יש להעדיף את האינטרס הציבורי.

ב"כ המאשימה עותר להטלת עונש ברף העליון של המתחם בצירוף עונש מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס כספי משמעותי, אשר ישקף גם את ניהול ההליך אשר חלקו מיותר לדעת המאשימה וכן פיצוי למתלונן.

טיעוני ב"כ הנאשם :

4. לטענת ב"כ הנאשם מדובר בנאשם יליד 1973, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים שעדיין סמוכים על שולחן ההורים, הקטן כבן 5 והגדול כבן 13.

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתיק, לנאשם ניתן יומו בבית המשפט. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם כי ידוע שנאשמים זכאים לעמוד על חפותם ולשם כך מתנהל ההליך הפלילי. אין בעובדה זו כשלעצמה כדי להחמיר עם הנאשם.

לחובת הנאשם הרשעה משנת 2005 בעבירת אלימות, תקיפה סתם של בת זוג. עבירה זו התיישנה בשנת 2012 והאירוע נשוא כתב האישום שהינו משנת 2013 הינו המעורבות הנוספת שלו בפלילים. לטענת ב"כ הנאשם, אין זה המקרה בו ניתן להטיל על כתפי הנאשם את האחריות לכך.

מאז האירוע, למעלה משנתיים וחצי, לא נרשמה לחובת הנאשם כל מעורבות נוספת בפלילים, ומכאן שמדובר כאן באירוע שקצת חרג מהפרופורציות.

ביחס למקרה נשוא כתב האישום, טען ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע נקודתי, שעניינו סכסוך שכנים החריג בנוף התנהלותו דרך כלל של הנאשם. הנאשם הפיק מאירוע זה את הלקחים המתבקשים.

לטענת ב"כ הנאשם, בסמוך לאירוע נשוא כתב האישום אביו של הנאשם היה לאחר ניתוח, והנאשם הוא זה שהיה סמוך לצידו, סעד אותו ולא מן הנמנע שהאירוע הוא השפיע על המתח שהלך וגאה והביא את הנאשם לביצוע אותו מעשה נקודתי, שיש לומר שהוא הביע עליו צער.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען ביחס לעדותם של המתלוננים כעדי הגנה, כי אין זה שכיח שמתייבב מתלונן בבית המשפט ומעיד עדות אופי על נאשם, ויש בכך להצביע על כך שהיום המצב שונה וניתן לומר שהיום מערכת היחסים טובה וסבירה.

לטענת ב"כ הנאשם, מנעד הפסיקה בעבירות דומות הינו רחב. ניתן למצוא קשת רחבה מאוד של גזרי דין, החל ממקרים שמסתיימות עבירות כגון דא בדרכי טיפול ללא הרשעה, במאסרים מותנים, הארכת מאסרים מותנים וגם עונשים נוספים אחרים.

הפנה לתיק מספר 37677-09-13, לת"פ 46415-11-13 ו- 41464-10-11.

לגישת ב"כ הנאשם מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין תקופת מאסר בפועל שיכול ותרוצה על דרך של עבודות שירות.

לטענת ב"כ הנאשם, לאור העובדה שמדובר בנאשם שהינו אדם עובד, יוצא בתחילת השבוע מביתו ביום א' וחוזר בסוף השבוע, הוא נמצא בכל אותו זמן במרכז הארץ ועובד ודואג לפרנסת משפחתו ולילדיו, ראוי ומוצדק כי בנסיבות תיק זה העונש הראוי שייגזר עליו יהיה עונש צופה פני עתיד לצד ענישה כלכלית.

בעניין הענישה הכלכלית מבקש ב"כ הנאשם שבית המשפט יתחשב במצבו הכלכלי היות והנאשם הוא המפרנס היחיד בבית, הגיש ריכוז תיקים לחייב בהוצאה לפועל של הנאשם (5/).

עוד הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי לאחרונה הנאשם מטפל בהוריו החולים, בעיקר באביו.

5. מטעם ההגנה העידו לעונש המתלונן, בת זוגו ואחותו של הנאשם.

עמוד 4

המתלון, מר אשר אלבז (להלן: "המתלון"), העיד כי לא בא מטעם ההגנה וכי הוא בא להעיד מרצונו.

המתלון העיד כי למעט התקיפה נשוא כתב האישום לא היתה בין הנאשם לבינו שום תקרית. לאחר האירוע נשוא התיק פנה אליו הנאשם והתנצל. גם ההורים של הנאשם באו לחמותו של המתלון והתנצלו.

המתלון מעיד כי אין לו שום טינה כלפי הנאשם וכי הוא סלח לו ממש. העיד כי הנאשם שכן טוב ואדם טוב ומבחינת האוכלוסייה בסביבת המגורים שלהם הוא אדם טוב והמשפחה טובה.

המתלון מעיד כי הסיפור בינו לבין הנאשם נגמר וכי הם מדברים. ילדיהם משחקים ביחד.

המתלון הוסיף וטען כי כואב לו על הנאשם היות והוא אדם שמפרנס, עובד קשה מהבוקר עד הערב, מגדל ילדים קטנים, והיה בדיכאון כל התקופה והבית שלו לא התנהל כמו שצריך.

ביחס לנסיבות קרות האירוע העיד המתלון כי התקיפה נגרמה בגלל שכן שלהם, שכן שלקח למתלון חלקת אדמה ואותו שכן השפיע על הנאשם כי אמר לנאשם שאיפה שהמתלון חונה זה שלו בטאבו ולמה הוא נותן לו לחנות. המתלון ציין כי הוא תבע את אותו שכן.

העדה הגב' מירב זעפרני העידה כי למעט האירוע נשוא תיק זה לא היה בינה ובין המתלון לנאשם סכסוך נוסף.

עוד העידה כי לעניות דעתה הנאשם למד מהאירוע וכי יש לו הזדמנות נוספת.

עדת הגנה 3, הגב' חנה רבינוביץ, אחותו של הנאשם, גרה בקרבת מגוריו של הנאשם, העידה כי הנאשם נשוי, אב לשלושה ילדים ומגדלים אותם למופת. הנאשם מכין להם אוכל, מנקה את הבית, מכין איתם שיעורים והולך איתם לדוג.

בעדותה העידה כי אביהם חלה מאוד בשלוש השנים האחרונות והנאשם מטפל בו באופן אינטנסיבי, שה מחליף לו תחבושות והוא נמצא איתו בבתי חולים, עושה לו מקלחות, הוא עושה עבודה נאמנה.

אחותו של הנאשם העידה כי למעט האירוע נשוא תיק זה הכל תקין באופן חד משמעי, השכנים באים לקפה ועושים על האש ביחד.

6. הנאשם מסר במסגרת טיעונו לעונש כי מתנצל על קרות האירוע נשוא כתב האישום. טען כי הוא נמצא בתקופה מאוד לא קלה, כולל פשיטת רגל ומצבו הבריאותי של אביו.

טען כי הוא נשוי + 3 ילדים. בשנתיים וחצי האחרונות הוא מטפל באביו שחולה מאוד, בהחלפת חיתולים ומקלחות.

הנאשם טען כי השכנים מכירים אותו כבר 40 שנה והאירוע נשוא תיק זה אינו אופייני לו.

ביחס למצבו הכלכלי טען הנאשם כי הוא עובד מיום א' - ה', באזור המרכז וישן אצל חמו, ורק בסופי שבוע מגיע הביתה.

לשאלת בית המשפט, השיב הנאשם כי הוא נמצא בפשיטת רגל על חובות של למעלה מ-60,000 ₪ (נ/5).

דין והכרעה

6. העיקרון המנחה בענישה על פי תיקון 113 לחוק, בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, הוא עקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצעה הנאשמת, בהתאם לעיקרון הקבוע בסעיף 40 ג לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. העבירה בה הורשע הנאשם הינה חמורה, כאשר הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצועה הינו הגנה על שלומם, גופם, ביטחונם ושלוות נפשה של המתלוננים בפרט והציבור הרחב בכלל. הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוע עבירת אלימות, הינו ביטחונם ושלומם של הציבור.

8. לעניין עבירות אלימות בכלל, קבע בית המשפט לא אחת, כי מדובר במגפה, ועל כן על בית המשפט להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות אלה. לעניין זה ראו את דברי כב' השופט א' א' לוי בע"פ 6112/04 מוטי עבדי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.1.2005):

"למרבה הדאבה, האלימות עליה אנו מתבשרים חדשות לבקרים, הפכה למגפה של ממש, ורבים הם המקרים בהם נעשה שימוש אף בנשק חם וקר כדי ליישב סכסוכים של מה בכך. את תוצאתה של תופעה קשה זו שילמו רבים, בעיקר צעירים, בחייהם, ובעקבות כך נחתו אסונות על משפחות שלמות המתקשות להתמודד עם האובדן והשכול. כדי להדביר תופעה זו נדרשים, בראש ובראשונה, אמצעים חינוכיים, אולם גם לבתי המשפט נועד תפקיד חשוב, באשר לידם נמסר מכשיר הענישה בו יש לעשות שימוש גם למטרות של מניעה והרתעה, ולעיתים בכל העוצמה, כי אפשר שבדרך זו ייחסכו חיים או תימנע פגיעה אנושה מאחרים".

ר' גם לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד

את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית- המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכול כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריא. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

בית המשפט העליון חזר והדגיש, כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 3573/08 עודה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) :

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריא".

9. הפגיעה במקרה שבפני בערך המוגן הינה פגיעה קשה וחמורה למדי. הנאשם נהג במתלונן באלימות קשה, וכעולה מהכרעת הדין אשר ניתנה ביום 20/1/16 בית המשפט התרשם כי המתלונן ניזוק באירוע באופן קשה. כתוצאה מאלימות הנאשם כלפי המתלונן נגרמו למתלונן חבלות באיזורים שונים של גופו , מעדות המתלונן ועדים נוספים אותם אימצתי עולה כי המתלונן איבד הכרתו לסירוגין כתוצאה מהאירוע האלים ואף נזקק לאשפוז בן מספר ימים.

הפגיעה החמורה בערך המוגן באה אף לידי ביטוי בשימוש שעשה הנאשם בכלי נשק קר (מקל עץ) בהכותו באמצעותו במתלונן ללא רחם, יותר מפעם אחת. האלימות בה נקט הנאשם אופיינה בברוטאליות בשעה שהנאשם לא הסתפק בהכותו בראשו של המתלונן באמצעות המקל והפלתו לארץ אלא המשיך להכות במתלונן בבעיטות ובאמצעות המקל בגופו של המתלונן שעה שזה שרוע ודואב על הארץ ותוך שגורם לו חבלות של ממש.

10. אשמו של הנאשם מלא. לאחר ששמעתי כלל העדויות בתיק דחיתי גרסתו של הנאשם כי פעל להגנתו העצמית או הגנת מי מבני משפחתו. מעובדות כתב האישום והנסיבות אשר הוכחו בפני במהלך שמיעת הראיות בתיק עולה כי לאלימות הברוטלית בה נקט הנאשם לא קדמה התגרות או אלימות כלשהי מצד המתלונן או אדם אחר.

11. עוד עולה מן הראיות והעובדות בגין הורשע הנאשם כי לאקט האלים בו נקט הנאשם כנגד המתלונן קדם תכנון מוקדם, הגם שהינו קצר מועד במהלכו רץ הנאשם לעבר המתלונן, טיפס על גדר שהפרידה ביניהם, נטל לידי מקל עץ ועשה בו שימוש.

12. הנזק שגרם הנאשם כאמור למתלונן הינו נזק בריאותי ממשי בכך שגרם לו לחבלת ראש, חבלה באיזור בית החזה וצלעות משאל, חבלות בזרוע שמאל, שורש וכף יד שמאל, נפיחות ורגישות באיזור צוואר - עורף. בעקבות האירוע אושפז המתלונן ושהה מספר ימים בבית החולים.

הנזק הפוטנציאלי בעשיית שימוש אלים במקל עץ לצורך תקיפת אדם בראשו ובשאר חלקי גופו עלול היה להיות קטלני או להותיר במתלונן מומים חמורים יותר ובלתי הפיכים.

13. מעובדות כתב האישום והראיות שהובאו במסגרת שמיעת הראיות וקיבלו התייחסות בהכרעת הדין עולה כי הנאשם פעל באלימות ברוטאלית עקב סכסוך של מה בכך בעקבות מחלוקת הנסובה סביב נושא חניית רכב המתלונן במקום. מכאן עולה הקלות הבלתי נסבלת שבשימוש בכח בלתי מרוסן מצד הנאשם.

14. מדיניות הענישה הנוהגת

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסרים מותנים ושל"צ ועד למאסר ממושך מאחורי סורג ובריח, מאסרים מותנים וענישה כלכלית.

סקירת הפסיקה הרלבנטית מעלה כי העונש המוטל על מי שתוקף את רעהו וגורם לו לחבלות, תלוי בחומרת ועוצמת התקיפה, נסיבותיה ותוצאותיה.

א. ברע"פ 6756/14 בן חמו נ' מדינת ישראל (15.1.15) (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על הרשעתו בבית המשפט המחוזי (שדחה את ערעור הנאשם על הרשעתו בבית משפט השלום) בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שעל רקע ויכוח שהתגלע בין הנאשם לאחותו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה בפניה, בעט בה ברגליה ואף הכה אותה באמצעות מקל וגרם לה במעשיו המטומה בירך ונפיחות באצבע. בית המשפט הותיר את העונש שנגזר על הנאשם בבית משפט השלום-מאסר מותנה וקנס, על כנו.

ב. ברע"פ 1402/15 טלי נ' מדינת ישראל (2.2.15) (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור שהגיש הנאשם על הרשעתו בבית משפט השלום אשר אושרה בבית משפט המחוזי, בעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך, שעל רקע סכסוך בין

משתמשים בדרך, תקף את המתלוננת, נהגת רכב, ואת חתנה אשר הוזעק לעזרה וגרם למתלוננת לחבלות של ממש בדמות חבלות בזרועה הימנית ונגזרו עליו - מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלוננת.

ג. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 3542-01-08 אהמד נ' מדינת ישראל (12.1.10) בית המשפט המחוזי, בהסכמת המדינה, הקל בעונשו של נאשם שנעץ חפץ חד בפניו של המתלונן וגרם לו לחתך שטחי מהרקה ועד לצוואר, לאור הליך טיפולי שעבר, והטיל עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ד. בע"פ (מחוזי מרכז) 41309-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל (18.12.11) הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן במשקוף דלת רכבו, אחז בצווארו בצורת חניקה, וחבט אגרופיו בראשו והכה אותו במקל. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן המטומות, כאבים בלסת, רגישות באוזן ובעורף והוגבלו תנועותיו באופן ניכר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

ה. בת"פ (שלום אילת) 1129/06 מדינת ישראל נ' סינילוב רוסלן (30.5.07) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שחבט בפני המתלונן באמצעות אגרופיו וגרם לו דפורמציה באזור סינוס פרונטלי, דימום ושברים במצחו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

ו. בת"פ (שלום ירושלים) 3541/09 מדינת ישראל נ' עבידאת (30.5.11), בית המשפט השית על נאשם שהורשע בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות מאסר מותנה בן 6 חודשים ועבודות של"צ בהיקף של 400 שעות. בית המשפט מנמק את החלטתו בחלופי הזמן מאז בוצעה העבירה, ובכך שמאז לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי נמחק לבקשתה.

ז. בת"פ (שלום אילת) 28254-11-10 מדינת ישראל נ' ספאלם (4.7.11) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שביציאה ממועדון באילת, סטר בפני המתלוננת, תפס אותה בצווארה, בעט בה עד שנפלה ארצה ודרך על רגלה. למתלוננת נגרמו נפוחות וסימן כחול. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

ח. ברע"פ 8405/08 משה טיבולי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, (07/10/2008) נדחתה בקשת המערער לקבלת רשות ערעור בשעה שבית המשפט השלום הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר

שלא בעבודות שירות והפעיל מאסר מותנה בחופף לאחר שהנאשם הורשע על פי הודאתו בפציעת המתלונן במכת אגרוף וגרימת שבר באף (עבירת פציעה שלא בנסיבות מחמירות) בית המשפט המחוזי דחה ערעור המערער על חומרת העונש.

15. מצבו הכלכלי של הנאשם

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתה הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס ופיצוי למתלוננים, קיימת אינדוידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שבפני עתרה המאשימה להטלת ענישה כספית (קנס מרתיע ופיצוי למתלונן). מנגד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם מפרנס משפחה עם ילדים קטינים וחב חובות כבדים. מעיון במסמך נ/5 עולה כי סכום חובותיו של הנאשם בתיקי הוצאה לפועל מגיע כדי כ - 240,000 ₪. מכאן כי הוכח בפני שמצבו הכספי של הנאשם אינו שפיר.

16. לנוכח הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הנזק שנגרם, אשמו של הנאשם, מצבו הכלכלי ובמדיניות הענישה הנהוגה - אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, הינו החל מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, קנס הנע בין 1000 ועד 10,000 ש"ח, חתימה על התחייבות כספית ופיצוי למתלונן הנע בין 1000 ועד 10,000 ₪.

17. האם יש לחרוג ממתחם הענישה ההולם

כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סעיף 40ד לחוק העונשין) או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סעיף 40ה לחוק העונשין).

בנסיבות המקרה דנא, מצאתי כי לא נשקפת מהנאשם רמת סיכון כה גבוהה בעוצמתה המצדיקה חריגה לחומרה ממתחם הינש ההולם. זאת לאור עברו הלא מכביד יחסית של הנאשם ועמדת המתלוננים כפי שנמסרה בעת הבאת ראיות ההגנה לעונש. לפיכך לא מצאתי מקום לסטות לחומרה ממתחם העונש ההולם שהינו רחב דיו במקרה זה.

מאידך לא מצאתי מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם בשעה שלא התבקש בעניינו של הנאשם תסקיר לעונש, הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ומכאן כי לא הוגשה לעיון בית המשפט כל המלצה טיפולית או

שיקומית בעניינו.

18. גזירת העונש הראוי :

במסגרת גזירת העונש הראוי המצוי בתוך מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם ומשפחתו - ב"כ הנאשם טען כי הנאשם יפגע באופן קשה מריצוי מאסר בפועל שכן מפרנס ילדיו הקטינים וסועד את אביו החולה. אין ספק כי מאסר ראשון מאחורי סורג ובריח לאדם שזו לו הרשעתו השנייה בחייו יפגע בנאשם פגיעה קשה אך יש להבחין בין הפגיעה הנגרמת ממאסר מאחורי סורג ובריח לפגיעה הפחותה בעוצמתה שתיגרם לנאשם כתוצאה מריצוי מאסר בעבודות שירות.

ב. היעדר נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הגם שהנאשם הביע צער בפני בית המשפט במהלך טיעוניו לעונש, ספק בעיני אם הנאשם מביע חרטה כלשהי על מעשיו וניכר כי צער זה מובע אך לצורך הקלה בעונשו. במהלך ישיבות רבות בהן נשמעו ראיות הצדדים והעידו זה אחר זה עדי התביעה לרבות המתלונן שנפגע ובת זוגו לא הביע הנאשם כל חרטה או צער. הוא אף זימן לעדות עדים מטעמו אשר גרסתם נדחתה על ידי בית המשפט בהכרעת הדין. הגם שנקבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין כי כפירת נאשם וניהול הליך הוכחות לא יזקף לחובתו של נאשם הרי שאין הנאשם שבפני זכאי להקלה השמורה לנאשם אשר קיבל אחריות על העבירה אותה ביצע וחסך זמן שיפוטי יקר לרבות זמנם של העדים.

זאת ועוד, במסגרת טיעוני התביעה לעונש נמסר כי הנאשם הודה בעבר במיוחס לו אך ביקש לאחר מכן לחזור בו מכפירתו ולפיכך נשמעו הראיות בתיק. מכאן כי לנאשם היו די והותר הזדמנויות שנקרו בדרכו להביע חרטה על מעשיו וצער אך הוא בחר שלא לעשות כן.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם חזר למוטב באופן שלא נפתחו כנגדו תיקים נוספים אך גם אין חולק כי הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי לשליטה בכעסיו והתנהגותו האלימה.

ג. מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה - לא מצאתי בדברי המתלונן ובת זוגו שהעידו לזכות הנאשם במסגרת הראיות לעונש כי הנאשם פיצה המתלונן על החבלות הקשות שנגרמו לו, על שהטריח אותו למתן עדות בבית המשפט ועל עוגמת הנפש הרבה שנגרמו למתלונן ובת זוגו כפי שניתן היה להתרשם מעדותם בבית המשפט במהלך שמיעת הראיות בתיק.

ד. נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה -

ב"כ הנאשם ואחות הנאשם טענו כי הנאשם היה לחוץ באותו הזמן עקב הטיפול באביו החולה אך בכל מהלך הליך ההוכחות לא הועלתה כל טענה מצד הנאשם בגין לחץ נפשי אשר השפיע עליו בעת האירוע ומכאן כי טענה זו הועלתה בשלב הטיעונים לעונש בלבד לצורך מתן הקלה בעונשו של הנאשם ללא אסמכתא או ראיה שתתמוך בה.

ה. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - הנאשם עבר העבירה בה הורשע ביום 8/9/13, קרי לפני כשנתיים וחצי. עם זאת מעיון בתיק בית המשפט עולה כי חלוף זמן זה הינו תוצאה ישירה של התנהלות הנאשם בלבד. כתב האישום הוגש חודש בלבד ממועד ביצוע העבירה, בתאריך 20/3/14 מונה סניגור ציבורי לייצוג הנאשם וביום 6/7/14 הוצג בפני בית המשפט הסדר טיעון שגובש בין הצדדים. בתאריך 3/11/14 עתר הנאשם לחזרתו מהודאה, בתאריך 20/11/14 בוטלה הכרעת הדין שניתנה בעניינו של הנאשם והתיק הועבר לשמיעה בפני מותב זה. בין המועדים 25/3/15 ועד 10/12/15 נשמעו ראיות הצדדים וסיכומים מטעמם. מכאן כי חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה עובר להגשת כתב האישום ועד מתן הכרעת הדין וגזר הדין נבע מהתנהלות הנאשם עצמו.

ו. עברו הפלילי של הנאשם - לחובת הנאשם הרשעה קודמת שהגם שהינה ישנה יחסית (משנת 2005) הרי שהינה בגין עבירות אלימות - תקיפת בת זוג, איומים ותקיפה סתם.

19. שיקול הרתעת היחיד :

היעדר לקיחת האחריות מצד הנאשם על ביצועה של עבירת אלימות חמורה והפגיעה הקשה במתלונן לצד היעדר חרטה אמיתית מצידו נוכח העבירה הברוטלית שבוצעה מחזקים הצורך בענישה אשר תחדד בפני הנאשם גבולות המותר והאסור ותרתיעו מחזרה על דפוס אלים זה, מה גם שהנאשם לא עבר כל הליך טיפולי או שיקומי.

20. שיקול הרתעת הרבים :

האלימות בחברה הישראלית הפכה לא מכבר לתופעה רווחת במסגרתה בוחרים אזרחים להסדיר סכסוכים בדרכים אלימות תוך התפרצות אלימה וחסרת שליטה. על העונש שיוטל על הנאשם לבטא סלידת בית המשפט מיישוב סכסוכים אלים זה.

21. בגזירת העונש הראוי לנאשם שבפניי, שקלתי לחומרה את העבירה החמורה שביצע הנאשם, את העובדה כי התנהגותו פגעה במתלונן, בשלומו ובביטחונו, עוצמת האלימות הפיזית שהפעיל הנאשם הינה ברף חומרה בינוני עד גבוה בשעה שעשה שימוש בנשק קר - מקל עץ ותקף בברוטאליות המתלונן אף לאחר שזה הופל לארץ כתוצאה ממהלומת הנאשם בראשו. התמונה המתקבלת ממכלול הראיות שנשמעו בפני בית המשפט הינה של התנהגות בריזנית ומקוממת. עוד נתתי דעתי להיעדר נטילת אחריות

22. לקולא שקלתי עברו הפלילי הלא מכביד של הנאשם ועדות המתלונן ובת זוגו במסגרת הבאת הראיות לעונש כי יישבו ההדורים עם הנאשם וכי אינם מבקשים כי בית המשפט ימצה עימו את הדין. לדברי העדים נפקות מסויימת והשלכה על אופן ריצוי המאסר אשר יוטל על הנאשם בתיק זה ועל רכיב הפיצוי למתלונן.

23. על גזירת הדין לאור תכלית הדין הפלילי עמד בית המשפט העליון בע"פ 8191/08 עאוני גבארה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.5.10) (בפסקה 20 לפסק דינו של כבוד השופט עמית:

"לא נקמנות ולא הרצון לרצות איש הם העומדים לנגד עיניו של בית המשפט בבואו לגזור דינו של עבריין, כי אם השאיפה להגשים את התכליות הניצבות בבסיסו של הדין הפלילי, בכללן תכליות ההרתעה והגמול".

24. לאור האמור לעיל מצאתי כי העונש הראוי ממוקם ברף הבינוני עד הגבוה של מתחם העונש ההולם וכי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מרתיע אשר יחדד עבורו גבולות המותר והאסור וישקף הגמול הראוי בגין התנהגות אלימה וברוטלית לצד מתן משקל מסויים לנסיבותיו האישיות והכלכליות של הנאשם ועמדת המתלונן ובת זוגו לעונש.

25. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

תחילת עבודות השירות ביום 16/8/16 שעה 08:00. הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות בטבריה.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור את

העבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 5000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1/6/16 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן שפרטיו : אשר אלבז , ת.ז 067586354 ע"ס 2000 ₪ וזאת עד יום 1/8/16.

הפיצוי יופקד במזומן בקופת בית המשפט במועד לעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, אם נפסקו, לאחר מכן יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.

המזכירות תמציא העתק לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום ו' אדר ב' תשע"ו, 16/03/2016 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט